

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In Quo Orationes Sacrae, & Panegyricae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

In idem Argumentum. Oratio XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71028)

ambo paribus animis atque odijs, donec infelix juvenis, quem servatum vellemus & incolumem, lethali confossus vulnere animam exspirat, brevi quantumvis ad pœnitendum temporis spatio privatus. O duras miseri adolescentis vices! ô sortem asperam, ô mortem acerbissimo fletu deplorandam!

Hinc porrò sumite exemplum!, quod vobis ex usu sit, Adolescentes. Intelligite, quanti sit ad salutem æternam vocanti Deo esse obsequentem; ac si vocem Domini aliquando audieritis, oro vos atque obtestor cum Regio Vate, *nolite obdurare corda vestra*, Psal. 94. Verùm sit hæcenus satis ostendisse quanti momenti sit ad salutem, divinam in eligendo vitæ statu vocationem sequi; jam quibus illa vocatio rationibus innotescere possit, diligenter inquiremus.

DE STATU
VITÆ
RITE ELIGENDO.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me. Psal. 24.

ORATIO XX.

Quæ dicta sunt nuper à nobis ad demonstrandam divinæ vocationis sequendæ necessitatem, nulus ego dubitem, Adolescentes, quin ita convicerint unumquemque vestrûm, ut animis benè præparatis

paratis nihil aliud optandum superfit, nisi ut certis indicijs divina vocatio se prodat. Hæc autem supremæ voluntatis declaratio circa vitæ statum, qui vobis eligendus incumbit, etsi singulare divinæ beneficentiæ munus reputari debet, propter arctissimam, quam habet cum ipso salutis negotio necessitudinem; tamen nihil est, quod tam ultrò vobis revelet Deus, si passim obviam, ac positam in medio divini consilij perspicendi rationem adhibueritis.

Verùm, ne quid desiderandum vobis relinquatur ad perfectam argumèti, quod tractamus, absolutionem; attendite animis, & triplicem, quam hodie vobis subjicio divinæ voluntatis cognoscendæ viam accipite. Consulendus ipse ante omnia Deus, quid facere de unoquòque vestrùm velit, hoc primum. Adhibendus in consilium divinæ voluntatis interpres, aliquem dico probatæ virtutis ac sapientiæ virum, hoc alterum. Denique perscrutanda in se ipso divinæ voluntatis quasi semina, hoc Tertium. Hæc sunt, Adolescentes, certissima & nunquam fallentia ad eligendum feliciter vitæ statum præsidia. Verùm heu! quàm præposterè, quàm perversè bona pars hominum! ordinis illius rationem invertit! Dixi Deum ipsum ante omnia consuli oportere; at quàm multi sunt, quibus parùm interest, vel scire, vel sciscitari quid velit Deus, si modò mundum ducem habeant, & consentaneam ipsius opinionibus atque institutis vivendi formam amplectantur!

Hinc quia illæ conditiones vitæ maximo sunt apud homines in pretio, quæ plurimum habent æstimationis in vulgus, & reverentiam quandam atque auctoritatem conciliant; nemo ferè est, qui, si pervenire ad illas possit, aut ad easdem non aspiret totis animis, aut deliberatione maturiori, priusquam contendat illuc, opus esse arbitretur. Hinc filius familias nobilis, si fuerit multorum fratrum natu maximus, ratam vel ex hoc uno vocationem habet; paternam

ternam dignitatem animo præcipit; neque suspicari veniet in mentem potuisse se alteri vitæ instituto à divinâ providentiâ destinari; nimirum sic invaluit usus, ita vivitur: ac si quis religiosior paulò aut deliberandum sibi putet, aut abjectis contra morem ac consuetudinem paternæ domûs commodis strictioris vitæ molestias amplectatur, ab alijs exploditur, ab alijs sanioris consilij viris prodigij cujusdam loco reputatur.

Dixi adhibendum aliquem probatæ virtutis ac sapientiæ virum, quo divinæ voluntatis interprete uti liceat; at quæ solet esse multorum agendi perverfitas, si quam in eligendo vitæ statu difficultatem patiantur? quos adeunt in re hujusce momenti consiliarios? quibus penitiores animæ suæ recessus aperiunt? Dicamne, Adolescentes? amatores mundi, rerum terrenarum sectatores, flagitiosos plerumque & corruptelâ depravatos in consilium adhibent: eorum dicta, tanquam effata, responsa tanquam oracula reverentur; eorum se duci arbitrio, regi voluntate, libidine circumagi patiuntur: qui tamen omnes, cum cæci sint, & duces cæcorum, quid pronum est evenire; nisi quod dicebat Christus, *cæcus si cæco ducatum præbet ambo in foveam cadunt*. Math. 15. Quidam sapientiores in speciem prioribus, at nihilo tamen re ipsa cautiores rem destinationis suæ totam parentum voluntati moderandam relinquunt, rati neque se etiam obsequij in ea re sui mercede carituros, si, quod illi, à quibus hauserunt lucem, æqui bonique consuluerint, inquisitione ulteriori prætermisâ, ultrò amplectantur. Quos quidem quantum sua ratio fallat, vel ex eo licet intelligere; quòd parentum plerique, quoties de promovendis ad aliquem vitæ statum liberis cogitant, non tam providere solent, quid æternæ ipsorum salutis maximè conducatur, quàm ut eas agant in vita partes, unde plurimum sibi liberisque suis gloriæ & emolumentum accrescat.

Dixi

Dixi denique in eligendo vitæ statu perscrutanda in unoquóque quædam quasi femina, quibus divina voluntas se prodit. At id ipsum quàm pravè interpretantur, qui tam insitas à natura, quàm inductas consuetudine malâ cupiditates ita consulunt, ut eam inter cæteras sortem ambiant, quæ effrænatis ac corruptis affectibus favere impensius possit.

Et mirabitur postea quispiam, si adhibitis tam ineptis consultoribus in eas plerique vices incurrant, in quibus multis jactati tempestatibus, & crebris allisfi scopulis tristissimum denique naufragium faciant. Cavete igitur, Adolescentes, ne in eadem pericula aliquando incidatis; occludite diligenter aures vestras perniciosis consiliarijs; audite lubentiùs Spiritum sanctum salubriter sacris in Literis unumquémque vestrùm commonentem. *Fili, si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis; Prov. 1. Fili, post concupiscentias tuas ne eas, & à voluntate tua avertere. Eccl. 18.*

I. P A R S.

Ad quem igitur ibimus, Adolescentes, nisi ad eum, qui verba vitæ æternæ habet? Dominum Jesum intelligo, qui de se ipse profitetur. *Ego sum via, veritas & Vita. Joan. 14. Via est, inquit Bernardus, hunc sequamur: veritas est, fidem habeamus: vita est, ad eum adspicimus.* Accedite igitur ad eum cum fiducia; efflagitate omni studio divinam lucem, quæ nebras mentis vestræ dissipet, & voluntatis pertinaciam emolliat. Intate votis & obsecrationibus; neque dubitate, quin facilem Deum ac placabilem inveniatis. Nam si tam solenni jurejurando fidem ipse suam obligavit, pollicitus ratas se habiturum petitiones nostras, *Petite, & accipietis. Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis Joan. 16. Dicitte amabo, Ecquando lubentiùs exauditum iri vos ab omnipotenti Deo arbitramini, quàm dum postu-*
labitis

labiis omni ope rem illam, ex quâ vestra pendet æternitas.

Erumpite igitur frequenter in has voces cum Regio Psalte. Psal. 24. *Vias tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me.* Ecce, Domine, quantum in me est, propero venire ad te; at non satis scio, quâ potissimum insistam viâ. Video quotidie tam multos in unoquoque vivendi instituto, qui à recta virtutis, salutisque semitâ deflectunt: nulla est vitæ ratio tam sancta, quâ quis abuti ad perniciem suam non possit, nisi tu illam proprio voluntatis tuæ sigillo consignaveris. *Deus meus, illumina tenebras meas.*

Pf. 17. *Notam fac mihi viam, in quâ ambulem.* Pf. 147. Statim atque divini tui luminis splendor illuxerit, & offusam menti depulerit caliginem, pergam, quacumque jusseris. Non me vel viarum angustia, vel locorum asperitates, vel difficultatum salebræ à proposito deterrebunt. Gratia tua præsidio fretus, ibo medios inter salutis hostes imperterritus, nec timebo mala, dum mecum eris, Domine, & sub umbra alarum tuarum incedam. *Quid me vis ergo facere, Domine JESU? quid faciendo vitam æternam possidebo?* Luc. 10.

Ita compellendus amanter Deus, Adolescens Christiane, quisquis es; si divinæ dispositionis ordinem manifestum tibi fieri volueris. Neque satis est semel atque iterum ita Deum sollicitasse; sed iterandæ frequenter preces ejusmodi, quoties aut ad orandum accedis, aut templa ingrederis, aut divinis rebus adsistis, aut peccatorum sordes sacro Pœnitentiæ lavacro abluis, aut Christi Domini corpus intra penitissimas pectoris tui partes excipis. Tunc enim providere potissimum debes, ne qua te tam pretiosi temporis particula prætereat; quin Deo plenus, atque, ut ita dicam, Deo animatus rem illam tanti ad salutem momenti cum eo liberius ac familiarius excutias; latentes ipsius sensus scruteris; erumpentem clam

clam ex intimis cordi tui penetrabilibus ejus vocem audias; &, quidquid statuere de te ipsi placuerit, ejus te arbitrio regi promptum ac paratum exhibeas. Sic ut cum juniore Samuele verè & ex animo profiteri possis, *loquere, Domine, quia audit ser-
vus tuus.* 1. Reg. 3.

Aliam Deus instituit suæ nobis declarandæ voluntatis rationem, sacras Literas intelligo; in quibus tam clarè nonnunquam, tam manifestè loquitur, ut quid velit ab unoquoque nostrum, ignorare non liceat. Sic Antonium olim solitariae vitæ principem, & Nicolaum illum Tolentinum privatis negotijs eripuit, & asperissimo vitæ instituto mancipavit. Evolvenda sunt ergo & animo retractanda diligenter illa Christi oracula, quibus Religio Christiana suis veluti principijs ac fundamentis tota nititur. *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, anima verò suæ detrimentum patiatur, aut quam dabit homo commutationem pro animâ suâ.* Matth. 16. *Quàm difficile est, Divitem intrare in regnum cælorum.* Matth. 19. *Stulte hac nocte animam tuam repetunt à te, & quæ parasti, cujus erunt?* Luc. 12. *Quàm angusta porta & arcta via est, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt, qui inveniunt in eam.* Matth. 7. *Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Matth. 11. *Væ vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis, & flebitis. Væ vobis, quia habetis consolationem vestram.* Luc. 6.

His & alijs Christi documentis perpensis seriò, & ad severum examen revocatis, cogitabis tecum, Adolescens Christiane, quid te facere demum oporteat, ut ad normam veritatis Evangelicæ vitæ rationem elegisse videaris. Intuebere animo punctum illud temporis, quo tibi cedendum erit è vivis & in domum æternitatis tuæ commigrandum. Quid fecisse velim, inquires, cui vitæ generi optem adhæsisse, cum moriar? Forensi? Religioso? Sacer-
dotali?

dotali ? Militari ? Mihine tunc proderit aggestos pecuniarum acervos animæ meæ dispendio cumulasse ? an juvabit quidquam ad salutem exemptum è turba cæterorum mortalium amplissimis honoribus præfulsisse ? an gaudebo inter mundanas delicias , & mollissimas quasque voluptates vitam contrivisset Quid æquius est , quid rationi consentaneum magis , quàm ut mihi præstandum putem , quod præstuisse tum lætabor ; id amplectendum judicem , quod amplexum fuisse me tum minimè pœniteat :

II. P A R S.

Tamen si consulto per frequentes preces , & serias sacri eloquij meditationes Deo nondum satis constaret vobis , quod potissimum vitæ genus inendum incumbat ; alteram breviter subjicio vobis voluntatis divinæ indagandæ viam , nimirum ut , re communicatâ cum aliquo probatæ virtutis ac sapientiæ viro , ipsius consilijs , atque responsis standum omnino æstimetis. Est enim illa divini regiminis satis frequens , atque usitata ratio , ut non per se , sed per eos , quos præposuit suæ voluntatis interpretes , sua nobis consilia declaret , & aperiat. Talem se olim Christus exhibuit , cùm Paulum in vas electionis ad portandum nomen suum coram gentibus ac Regibus assumpsisset. Ille , ut scitis , Judaicæ Legis æmulator ac vindex , spiransque minas ac cædes in Discipulos Domini literas à Principibus Sacerdotum acceperat , & pergebat Damascum , ut , si quos invenisset Christianæ Religionis cultores , illos vinctos traheret , ac Jerosolymam perduceret. Ecce autem cùm iter faceret , & appropinquaret civitati , circumfulsit eum lux repente de cælo , & excussus , quo ferebatur , equo , dejectusque in terram , inter erumpentes sonitus ac fragores insonantem auribus suis vocem audiit. *Saule, Saule quid me persequeris? Act. 9. Ego sum Jesus.*

Jesus quem tu persequeris. Hac cœlesti admonitione conversus & in alium mutatus omnino virum Paulus cum subiecisset: *Domine, quid me vis facere?* Ibid. Non erudit Paulum per semet ipse Christus, sed mittens eum ad Ananiam, dixit. *Surge, & ingredere civitatem & ibi dicetur tibi, quid te oporteat facere.* Interim Dominus in somnis Ananiam admonuit, & quod ministerij genus Paulo crederet, edocuit, & dixit ad Ananiam Dominus. *Vade, & quære Paulum Tarsensem . . . quoniam vas Electionis est mihi, ut portet nomen meum coram gentibus & Regibus & filiis Israël.* Ibid.

Nolite igitur deinceps mirari, Adolescentes, si flagitato sæpius divino lumine, ad perspiciendum vitæ statum, quem ingredi vos Deus velit, suspensus hærebit animus, nec cui potissimum instituto adjungat se se, intelliget. Sed adite confidenter viros illos, quos Dominus constituit conscientiæ vestræ moderatores, & Pastores animarum vestrarum. Illi, illi sunt, per quos erudiri vos licebit, quid ab unoquoque vestrum Deus requirat: depositum apud eos est destinationis vestræ mysterium: hanc illis Deus imposuit provinciam, ut securum vobis tramitem aperiant, & se laboriosissimæ cujusque ac difficilis viæ duces adjungant. Existimate totidem Ananias illos esse, quibus aperuit Deus, quæ vestris ipsorum oculis abscondit. Hoc præstate tantum, ut intimos animi vestri recessus cum ingenio candore recludatis; ut varias vestri cordis tam in bonum quam in malum propensiones atque affectiones sine fuce exponatis: ut immisos identidem divini luminis radios, & arcanos cœlestis gratiæ motus fideliter expandatis: denique sic animo præparati ad eos accedite, ut eorum responsa, tanquam totidem oracula & indubitata divinæ voluntatis indicia accipiat, & exequenda viriliter proponatis.

R

III. PARS.

III. P A R S.

Restat jam unum, Adolescentes, ut in eligendo vitæ statu se ipsum unusquisque consulat : quâ in re tria vos monebo potissimum. Ac primò quidem investigandus in vobis singularis ille situs animi, consulenda arcana illa propensio voluntatis, quam natura ipsa indidit ; quæ recentibus è partu ita sit impressa, ut infantia, pueritiæ, atque adolescentiæ gradus decurrentibus constanter adhæserit ; istos enim plerisque videmus esse igniculos, qui statim erumpant in apertum, & alios ad bellica pericula, alios ad preces, ad cantus templique ministeria, alios ad privatam solitariamque vitam ab ipsis incunabulis inclinent. Hæc, inquam, levia quædam sunt præfagia futuræ consuetudinis, & quasi divinæ voluntatis semina : horum etiam habenda ratio est, præsertim si non immissa extrinsecus, sed sponte liberèque suscepta ; non nova, sed nata nobiscum atque edita ; non intermissa, non volubilia, sed firma, sed continua ; non ullo motu cupiditatis, aut spe utilitatis aut libidinis labe corrupta, sed puro, sed pio cum affectu divinam ad laudem æternamque salutem unicè referantur.

Proximum est in corporis animique facultates inquirere sedulò ; an illi, de quo agitur, vitæ statui conveniant ? Tenuissimis es viribus, fragili & propè nulla valetudine, vigiliæ, inedia impatiens, & bellicis, aut religiosi laboribus te destinans ? Tardiore es ingenio, ignarus, hebes in Literis, nullâ proficiendi voluntate, nullâ spe : & ad sacerdotium, ad curam animarum, ad verbi divini administrationem adspiras ? Malè te profectò, imprudenter, temerè alienis ministerijs immisces. Huc te si Deus invitaret, ijs te instruxisset facultatibus, quæ sunt officijs ejusmodi necessaria. Ad illa nihilominus tot impar officijs accedis ? à divinâ voluntate declinas, discedis.

Postre-

Postremum est, Adolescentes, ut ad pravās etiam affectiones animi, tam eas, quibuscum nati estis, quàm illas, quas peccandi consuetudo induxisset, diligenter attendatis: non quidem, ut eam putetis eligendam vitæ conditionem, quæ pravis illis cupiditatibus impensius faveat; sed potius illud præferatis inter cætera vivendi genus, quod majora vobis ad refrænanandos libidinum motus præsidia suppeditet. Videndum ergo accuratè unicuique vestrùm, an sibi à natura sic comparato, hac imbuto consuetudine, his animi motibus agitato, vitæ ille status, quem ambit, congruat, & ad salutem idoneus sit. Quot in eo pericula, quot adjumenta Christianæ pietatis, qui vitandi scopuli, quot vitij suis fomenta, quot remedia sufficiat. Avarum te, cupidum te nosti? Vita hæc avaritiam fovet? hanc fuge; si sequeris, de te actum est. Incontinentem te, intemperantem, libidinosum sateris? vita hæc soluta, mollitiæ proxima, delitij influens? hinc discede; nî facis, de salute tua conclamatum est. Sed vitam reperisti, quæ medicinam avaritiæ, libidini frænum, intemperantiæ repagulum, incontinentiæ modum allatura sit? bene est; hic te securum, huc te vocatum existimâ.

Antequam facio de hoc argumento dicendî finem, finite adjiciam pauca, quæ orationi toti coronidis loco sint. Primum est; cùm ad indagandam Dei circa vos voluntatem accedetis, animum, quantum erit in vobis, ita comparate, ut nullam conditionum omnium ambiat impensius, sed omnî prorsus affectu nudatus ac spoliatus ad omnem cælestis gratiæ impulsus præparatus veniat; quamdiu enim in aliquod speciatim vitæ institutum ultro inclinabitis, vix ac ne vix quidem, mihi credite, cupiditatis incitationes ab internis vocantis Dei motibus licebit internoscere.

Deinde ut in excutiendo vocationis vestrae

R 2

nego-

negotio laborandum esse vobis quantocyùs existimetis. Eam enim jam attingitis plerique maturitatem ætatis, quæ deliberandi eâ de re vobis necessitatem imponat. Neque illud etiam verebor profiteri, nullum fore unquam vitæ vestræ tempus, quo divina benignitas sua vobis ad rem hujusmodi lumina vel lubentiùs, vel magnificentiùs impertiat. Agite enim, erit deinceps flexus ætatis divinæ majestati acceptior, quàm ille quem decurritis? Ecquando erunt vel mores magis candidi, vel vita purior, vel à gravioribus flagitijs vita alienior? Jam ipse frequentissimus Sacramentorum usus, assiduum precandi studium, diligens quædam & accurata in obeundis pietatis Christianæ officijs sedulitas, quanta sunt ad promovendam vocationis divinæ notitiam adjuncta! *Quærite igitur Dominum, dum inveniri potest, invocate eum dum propè est.* Isai. 55. Postquam semel disciplinæ illius, sub quâ adolescitis, cancellos prætergressi latam ac spatiosam mundi semitam primis vestigijs consignaveritis, quis scit, num vos tam flexiles ad omnes gratiæ suæ impulsus Deus inveniat? An non multò potiori jure timendum, ne tunc cupiditatum vestrarum æstibus incitati, exundantis undique corruptionis profluvio abrepti, perniciosi nefariorum hominum exemplis depravati, sic in omne flagitiorum genus incurratis, ut iratus vobis meritò Deus, aut cælestes luminis sui radios omnino subtrahat, aut eos impertiat tantùm, qui nec offusas cæcitate vestræ tenebras dissipent, nec cordis vestri duritiam emolliant? Veniet fortassè tempus illud, cum occæcatis pravâ peccandi consuetudine mentis vestræ oculis & obturatis cordis auribus, nec exhibentem se vobis Deum cernere, nec audire vocantem poteritis. Igitur *dum lucem habetis, ambulate in luce, ne vos tenebræ comprehendant.* Joan. 12. *Perscrutamini, dum integrum est, divinæ voluntatis indi-*

indicia, & quam facit jam Deus rei momenti hujus cognoscendæ facultatem, in lucro ponite.

Denique oro vos atque obtestor cum Regio Vate, Adolescentes, *Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.* Psal. 94. Si pro suâ in vos benignitate Deus Optimus Maximus, quid velit ab unoquoque vestrum, notum atque perspectum fecerit; videte ut vocanti Deo obsequamini. Ne vos vel cupiditatum illecebræ, vel blanditiæ parentum, vel liberioris vitæ amor deterreant, quominus divinæ voluntatis arbitrio moderandos vos penitus permittatis. Felices fortunatique, si quos è vobis Deus speciali quadam benevolentia complexus ex communi illâ, quæ totum pæne orbem depravavit, corruptionis massâ selegerit, ut in puriore cæli plagâ collocatos obsequio suo mancipet. Caveant illi inter cæteros, ne vocanti Deo obsurdescant; ne inanibus austerioris paulò vitæ difficultatibus perterriti oblatam sibi pergendi ad beatam immortalitatem semitam ingredi refugiant. Meditentur secum identidem terribiles illas voces, quas divinæ vocationis prævaricatoribus Deus comminatur. *Vocavi & renuistis; extendi manum meam, & non aspexistis; omne consilium meum & increpationes meas neglexistis, & ego* Audite, Adolescentes, horrendas indignantis & fulminantis Dei minas & contremiscite, *& ego in interitu vestro ridebo & subsannabo vos.* Prov. 1.

Ego misertus tui, infelix Adolescens, & tristissimum, quod jamjam subiturus es, fatum avertere cogitans, aperueram tibi securum viæ tramitem, quem feliciter ingressus per varias vitæ hujus tempestates ac metuendos scopulos ad beatum felicitatis æternæ portum evasisses; prævidebam quàm parùm præsidij adversus corruptelam morum nancisceris in medio nationis pravæ positus: noveram te in vitium flecti facilem ac cereum, fe-

lici quidem atque ingenuâ indole præditum, sed propenium plus æquo ad voluptatem. Inter laudabiles illos, quibus ad pietatis virtutisque studia ferebaris, affectus, perspiciebam quædam corruptelæ semina, quibus si perniciofa vis exempli & deliciarum illecebræ pabulum ac fomentum afferrent, in turpissima vitia aliquando excrescerent. Hæc, inquam, omnia cum probè scirem, cum periculofam salutem tuam fore liberioris vitæ formam præviderem, invitavi te, vocavi te, attraxi te ad severius quidem ac sanctius vivendi institutum; nec illustrare mentem puriori lumine, nec arcanis motibus impellere voluntatem destiti. Tam notum tibi, tam spectatum feci, quid vellem, nihil ut obscuro, nihil ambiguum superesset; sed consilium meum despexisti, increpationes meas neglexisti, vocavi & renuisti; Et ego in interitu tuo ridebo & subsannabo te. Vocabis me vicissim ruinæ tuæ proximus; ego autem non exaudiam; lacrymas tuas, suspiria despiciam, & quam tibi ipse nexeris, calamitatis seriem non dissolvam.

Atque utinam, Adolescentes Christiani, non tot tamque illustria divinæ ultionis exempla suscipere. Hinc sumite documentum, Adolescentes, quanti sit exhibere se vocanti Deo docilem & obsequentem: quàm ineluctabilis pernicies illis immineat, qui monstratam à divinâ Providentiâ vitæ semitam inire neglexerint: quàm sit arduum atque operosum declinantibus ab eo speciali tramite optatum felicitatis æternæ terminum unquam assequi. Quamobrem hortor vos iterum atque iterum, ac vehementer obtestor, ut, quàm sedulo debet unusquisque vestrum in eligendo vitæ statu divinam voluntatem perscrutari, tam diligenter eandem sequi, postquam innotuerit illa, contentat.

ORA.